

THESES,

QUAS,

JUBENTIBUS LEGIBUS ACADEMICIS,
STIPENDIARIORUM AD ACADEMIAM
IMPERIALEM ABOËNSEM

EXERCITATIONI INSERVITURAS,

VENIA AMPLISSIMI PHILOSOPHORUM ORDINIS,

PRÆSIDE

Mag. JOHANNE FREDR. AHLSTEDT,
MATHEM. PROF. P. & O. INSPECTORE H. A. STIPEND.

PUBLICE PROPONET

CAROLUS GRÖNLUND,
STIPEND. PUBL., SÄTACUND.

In Auditorio Philosophico die 27 Octobris 1819.

horis 8. m. f.

ABOÆ, TYPIS FRENCKELLIANIS.

Thes. I.

Scientia illa eximia, quam Matheſeos insignimus nomine, multiplicis licet sit uſus, non in vita ſolum communī, ſed & in variis disciplinarum partibus, quarum robur & columen, quæque haud fine jure: Mater ſeu Fundamentum Studiorum ſalutetor, abſit tamen ut eam cæteris antecellere contendamus.

Thes. II.

Non enim Scientiæ cuiusdam dignitas ex eo eſt dijudicanda ad quot applicari poſſit disciplinas, ſed potius cum ex objeſto, quo occupatur — quod quamvis in Matheſi ſublime ſit, in Philoſophia tamē fere ſublimius — tum ex fundamento — quod tam in Philoſophia, quam in Matheſi a priori quæratur neceſſe eſt — quo nititur.

Thes. III.

Fundamentum autem hocce Matheſeos a priori nihil aliud aſumitur eſſe, quam Axiomata, Postulata & Definitiones, quas ſi ulterius iiluſtrare conetur Mathematicus, in errorum nebulas rem magis forte obfuscantes incident.

Thes. IV.

Theſ. IV.

Ut vero laudata hæc Scientia realitatem possit obtainere, descendat necesse est ex culmine, quod ut idea occupat & intuitive rem proponat. Nullam enim tamdiu realitatem habet v. c. idea Trianguli, quamdiu non etiam determinavi, qualis sit natura hujus, an nempe sit: Æquilaterum, Æquicrurum, Scalenum & f. p.

Theſ. V.

Quid, quod & idealiter & realiter vis Matheſeos nulla sit, niſi quæ in eleganti quantitatuum jaceat constructione. Ultimum enim, quo superstruatur hæc Scientia necesse est, fundamentum Postulatum audit, idque unicum.

Theſ. VI.

Algebræ, quæ recentiori ævo ad Scientiam Mathematicam dilatandam multum contulit, originem ad quæ referemus tempora incertum est, & res forte ſemper ſpisis circumdabitur tenebris. Id vero, teste historia, condentere possumus, usque ad ſæculum decimum quintum *Diophanti* Algebra, cuius ope non niſi æquationes primi gradus, & quidem maxime imperfecte, ſolvi potuerunt, fuisse adhibitam.

Theſ. VII.

Causa, cur non tantos ævo antiquiori ac ſeriori Physica fecerit progressus, maxima ex parte in neglecto Matheſeos & Chemicæ studio eſt quæren-

renda, quod facile vel ex Recentiorum Physicorum operibus, quæ cum Mathematicis demonstrationibus, tum experimentis Chemicis scatent, concludere licet.

Thef. VIII.

Quamquam autem ad amplificandam Physicam maximi momenti & summæ utilitatis est Mathesis, non tamen hanc ipsum illius fundamentum constitue possumus, adeo enim necessaria sunt experientia & observationes, ut sine illis ne condi quidem Scientia Physica queat.

Thef. IX.

Ut in aliis, ita quoque in nuperrime laudata Scientia, multa viguerunt vigentes de variis explicandis Phænomenis opiniones & Systemata. Inter quæ maxima attentione digna, *Dynamicum* & *Atomisticum*, in determinanda primitiva corporum compositione occupata, censemus. Quorum autem, quod alteri sit præferendum, extra omnem dubitationem non adhuc positum putamus.

Thef. X.

Verum quidem, Philosopho, qui a priori tantum suum hac de re fert judicium, magis arridere Systema Dynamicum, cum scilicet ansam præbeat sublimioris de materie ideæ concipiendæ; absit tamen ut album illius sententiae apponere possimus calculum.